

Sygn. akt I C 246/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący ***SSR Jędrzej Barczewski***

Protokolant ***Radosław Zajac***

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2015 roku w Lwówku Śląskim

sprawy z powództwa (...) Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

I/ zasądza od pozwanego M. K. na rzecz strony powodowej (...) Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. kwotę 24 899,38 (dwadzieścia cztery tysiące osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć 38/100) złotych z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, liczonymi od dnia 14 października 2014 r. do dnia zapłaty,

II/ zasądza od pozwanego M. K. na rzecz strony powodowej (...) Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. kwotę 3 032,30 (trzy tysiące trzydzieści dwa 30/100) złotych z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dnia 14 października 2014 r. do dnia zapłaty,

III/ w pozostałej części powództwo oddala,

IV/ zasądza od pozwanego M. K. na rzecz strony powodowej (...) Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. kwotę 3 814,00 (trzy tysiące osiemset czternaście 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2 400,00 (dwa tysiące czterysta 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

V/ wyrokowi w pkt. I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 246/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, (...) Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W., wystąpiła w elektronicznym postępowaniu upominawczym, przeciwko M. K. o zapłatę kwoty 27 931,68 zł, wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, liczonymi od dnia 14 października 2014 r. do dnia zapłaty. Strona powodowa zażądała również zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2 400,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że na podstawie umowy cesji z dnia 29 marca 2010 r. przejął od pierwotnego wierzyciela (...) Bank (...) S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanego, z tytułu nie wywiązania przez niego wobec banku, z zobowiązania wynikającego z zawartej umowy bankowej, z dnia 26 października 2007 r., o numerze (...). W związku z naruszeniem przez pozwanego postanowień umownych, bank zawarł z powodowym Funduszem umowę

przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających, z wyżej wskazanej umowy. Strona powodowa, wskazała następnie, że w dniu 3 grudnia 2010 r. zawarły z M. K. umowę ugody, w której pozwany uznał zarówno co do zasady, jak również co do wysokości, wierzytelność przysługującą poprzednio wierzycielowi pierwotnemu, w wysokości 25 031,76 zł, zobowiązując się jednocześnie do jej spłaty wraz z odsetkami umownymi liczonymi od kwoty bazowej ugody w łącznej wysokości 17 265,33 zł. Podniosła, że pozwany dokonał na jej rzecz wpłat w łącznej wysokości 5 800,00 zł., stąd też (...) Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty dochodzi pozewem kwoty ugody pomniejszonej o dokonane dotychczas wpłaty. Strona powodowa wskazała nadto, że na dzień złożenia pozwu zadłużenie pozwanego wynosiło 27 931,68 zł. na które składała się należność główna w wysokości 24 899,38 zł oraz skapitalizowane odsetki umowne wraz z odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 16 października 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, sygn. akt VI Nc-e 1487601/14 przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu właściwości ogólnej dla pozwanego.

Pozwany M. K. nie stawił się na rozprawie, jak też nie złożył żadnych wyjaśnień na piśmie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Umową z dnia 29 marca 2010 r. (...) Bank (...) S.A. w W. zbył wierzytelność z tytułu, zawartej z M. K., umowy bankowej z dnia 26 października 2007 r., o numerze (...), na rzecz Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.. Na dzień zawarcia umowy cesji wierzytelność Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w stosunku do M. K., z tytułu zawartej umowy bankowej nr (...), wynosiła łączną kwotę – 23 786,75 zł, na którą składała się kwota kapitału w wysokości – 15 604,83 zł, odsetki w wysokości – 8 081,92 zł oraz koszty w wysokości 100,00 zł. Powyższa suma wynikała z zawartej, w dniu 26 października 2007 r., pomiędzy M. K. a pierwotnym wierzycielem, (...) Bank (...) S.A. w W., umowy bankowej, na kwotę 15 750,00zł.

dowód: umowa sprzedaży wierzytelności, k. 18-21 oraz wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, k. 33;

Pierwotny wierzyciel, (...) Bank (...) S.A. w W., poinformował M. K., iż zgodnie z umową cesji z dnia 29 marca 2010 r. dokonał na rzecz Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego przeniesienia wierzytelności, przysługującej bankowi z tytułu umowy pożyczki z dnia 26 października 2007 r., która na dzień 26 marca 2010 r. wynosiła 23 786,75 zł.

dowód: zawiadomienie o cesji, k. 36;

W dniu 3 grudnia 2010 r. została zawarta pomiędzy (...) Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. a M. K. ugoda, nr (...), mająca na celu restrukturyzację wierzytelności. Zgodnie jej treścią M. K. uznał i zobowiązał się do spłaty zadłużenia, wynikającego z zawartej w dniu 26 października 2007 r., umowy bankowej o nr (...), w łącznej wysokości 39 887,70 zł, na poczet której składała się kwota główna – 25 031,76 zł (stan wierzytelności na dzień 26 listopada 2010 r.) oraz kwota 14 855,94 zł z tytułu odsetek umownych naliczonych począwszy od dnia 3 grudnia 2010 r. od kwoty wierzytelności pozostającej do spłaty. Strony uzgodniły, że spłata powyższej kwoty nastąpi w 118 miesięcznych ratach po:

- 100,00 zł., płatnych, co miesiąc, od dnia 3 grudnia 2010 r., do dnia 3 listopada 2012 r.,

- 400,00 zł., płatnych, co miesiąc, od dnia 3 grudnia 2012 r., do dnia 3 sierpnia 2020 r.,

zaś ostatnia rata miała być płatna w kwocie 287,70 zł do dnia 3 września 2020 r. Zgodnie z brzmieniem § 4 umowy ugody, niespłacenie przez pozwanego dwóch kolejnych pełnych rat uprawniało wierzyciela do wypowiedzenia ugody z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia i żądania po jego upływie całej pozostającej kwoty do zapłaty. Ponadto wypowiedzenie ugody upoważniało wierzyciela do naliczania odsetek za opóźnienie od pozostającej do spłaty kwoty zadłużenia. Ponadto wierzyciel był uprawniony do naliczania odsetek za opóźnienie w wysokości równej czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP obowiązującej w dacie powstania opóźnienia.

dowód: ugoda, k. 24-27;

W dniu 3 grudnia 2012 r. (...) Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamkniętego we W. i M. K. zawarli porozumienie do ugody z dnia 3 grudnia 2010 r., mające na celu zmianę w płatnościach poszczególnych rat ugody. Zgodnie treścią porozumienia M. K. zobowiązał się do spłaty zadłużenia w łącznej wysokości 42 297,09 zł, na poczet której składała się kwota główna – 25 031,76 zł oraz kwota 17 265,33 zł z tytułu odsetek umownych naliczonych począwszy od dnia 3 grudnia 2010 r. od kwoty wierzytelności pozostającej do spłaty. W porozumieniu wskazano, że M. K. dokonał na poczet zadłużenia, na dzień jego zawarcia wpłaty łącznej kwoty 2 400,00 zł, w związku z czym do zapłaty pozostała łączna kwota 39 897,09 zł. Strony uzgodniły, że spłata powyższej kwoty nastąpi w następujących ratach po:

- 200,00 zł., płatnych, co miesiąc, od dnia 3 grudnia 2012 r., do dnia 3 listopada 2015 r.,

- 563,74 zł., płatnych, co miesiąc, od dnia 3 grudnia 2015 r., do dnia 3 sierpnia 2020 r.,

zaś ostatnia rata miała być płatna w kwocie 563,91 zł do dnia 3 września 2020 r.

dowód: porozumienie do ugody, k. 28-30;

Pismem z dnia 23 września 2014 r., (...) Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. poinformował M. K., że jego zadłużenie wynikające z zawartej umowy ugody z dnia 3 grudnia 2010 r., na dzień sporządzenia tego pisma wynosiło 27 778,87 zł. (...) Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty wezwął jednocześnie M. K. do dobrowolnej spłaty powyższego zadłużenia, w terminie do dnia 30 września 2014 r.

dowód: pismo datowane na 23 września 2014 r., k. 32;

Pismem z dnia 21 sierpnia 2014 r., a nadanym w dniu 22 sierpnia 2014 r., (...) Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty wypowiedział M. K. ugodę z dnia 3 grudnia 2010 r., z powodu braku spłat przez niego czterech pełnych rat ugody, w terminach w niej określonych. Jednocześnie wskazał, że upływ trzydziestodniowego terminu wypowiedzenia spowoduje, że cała kwota kapitału ugody wraz z zapadłymi odsetkami umownymi stanie się natychmiast wymagalna i na dzień 19 października 2014 r. M. K. będzie zobowiązany do zapłaty łącznej kwoty 27 919,40 zł.

dowód: wypowiedzenie ugody, k. 34-35;

Sąd zważył, co następuje:

Okolicznością nie budzącą żadnych wątpliwości w niniejszej sprawie był fakt zawarcia pomiędzy pozwanym a pierwotnym wierzycielem (...) Bank (...) S.A., w dniu 26 października 2007 r., umowy bankowej, nr (...), na kwotę 15 750,00 zł.

Powodowy Fundusz oparł swoje roszczenie na podstawie zawartej w dniu 29 marca 2010 r. umowy sprzedaży wierzytelności (art. 509 § 1 § 2 k.c. oraz art. 510 § 1 k.c.), dzięki czemu stał się wierzycielem pozwanego co do należności pieniężnych, wynikających z wyżej wskazanej umowy bankowej. W następstwie wystąpienia powyższych okoliczności, powód dochodził pozwem ostatecznie kwoty wynikającej, z zawartej bezpośrednio pomiędzy stronami, umowy ugody z dnia 3 grudnia 2010 r. oraz z zawartego porozumienia do tej ugody z dnia 3 grudnia 2012 r.

Zgodnie z art. 354 § 1 k.c., dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią, a więc, w niniejszej sprawie zgodnie z treścią postanowień umownych, które są źródłem istniejących praw i obowiązków stron umowy. Kwestią bezsporną pozostaje okoliczność, iż pozwany nie wywiązał się, z zawartej z pierwotnym wierzycielem (bankiem), umowy bankowej, ponadto jak wynika, z zawartej ze stroną powodową treści ugody, M. K. uznał roszczenie zarówno co do samej zasady, jak również co do jego wysokości. Uznanie takie może być potraktowane jako uznanie przez pozwanego długu będącego podstawą do uwzględnienia przez sąd twierdzeń strony powodowej, zawartych w pozwie. Zgodnie bowiem z art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Ponadto nawet w przypadku niewypowiedzenia się przez pozwanego co do

niektórych twierdzeń powoda o faktach, zawartych w pozwie, Sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane (art. 230 k.p.c.).

Nadto wskazać należy, że w przypadku nie podjęcia obrony przez pozwanego stosownie do art. 339 § 2 k.p.c., w którym określono podstawę faktyczną wyroku zaocznego, Sąd – jeżeli nie ma uzasadnionych wątpliwości - zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej (tj. twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych) za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego, albowiem negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. uzasadnienie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 1972 r., sygn. akt III CRN 30/72, LEX nr 7094).

Żądanie powodowego Funduszu w zakresie samego kapitału 24 899,38zł, w ocenie Sądu zasługiwało zatem na uwzględnienie. Okolicznością budzącą wątpliwości pozostała natomiast kwestia naliczenia przez powoda odsetek umownych od wyżej wskazanej kwoty, w wysokości czterokrotności kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, liczonych od dnia 14 października 2014 r. (data wniesienia pozwu).

Zgodnie z art. 359 § 1 k.c., odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. Jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe (art. 359 § 2 k.c.). Jeżeli wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej przekracza wysokość odsetek maksymalnych, należą się odsetki maksymalne (art. 359 § 2² k.c.).

Z twierdzeń strony powodowej wynika, że na żądaną pozwem kwotę 27 931,68 zł, składała się należność główna w wysokości 24 899,38 zł oraz odsetki, w łącznej wysokości 3 032,30 zł.

W tym miejscu należy przytoczyć unormowanie z art. 482 § 1 k.c., stanowiącego, że od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Omawiany przepis wprowadza istotne ograniczenie związane ze sposobem obliczania odsetek w postaci zakazu umawiania się z góry o zapłatę odsetek od zaległych odsetek (procent składany) – tzw. zakaz anatocyzmu. R. legis wprowadzenia tego zakazu uzasadnione jest ochroną dłużnika przed nadmiernym obciążeniem z tytułu odsetek. Wskazuje się bowiem, że umawianie się z góry o zapłatę odsetek od zaległych odsetek prowadziłoby do obliczania procentu składanego, co nawet przy niskiej stopie procentowej mogłoby powodować duże obciążenie dla dłużnika (zob. A. Ohanowicz, *Zobowiązania...*, s. 73; T. Wiśniewski (w:) *Komentarz...*, s. 542; T. Dybowski, A. Pyrzyńska (w:) *System...*, s. 260; A. Rembieliński (w:) *Kodeks...*, s. 477; M. Piekarski (w:) *Kodeks...*, s. 1183).

W praktyce polegać to może na tym, że strona doliczy do należności głównej odsetki narosłe na dzień poprzedzający wniesienie pozwu i wskaże tak powstałą kwotę jako wartość przedmiotu sporu. Na równi z wytoczeniem powództwa traktuje się rozszerzenie żądania pozwu w toku sprawy. Odsetki od odsetek należy liczyć od dnia wytoczenia powództwa o te odsetki (art. 482 § 1 k.c.).

Powyższy przepis daje zatem uprawnienie naliczania odsetek poprzez doliczenie do należności głównej odsetek narosłych na dzień poprzedzający wniesienie pozwu i od takiej łącznej kwoty żądać odsetek. Niemniej jednak art. 482 § 1 k.c. uprawnia do żądania odsetek ustawowych, a nie ustalonych umownie od kapitału. W świetle niniejszej sprawy istnieje więc uprawnienie powodowego Funduszu do naliczania odsetek umownych jedynie od kwoty będącej należnością główną – 24 899,38 zł., brak jest natomiast podstaw prawnych do naliczania odsetek umownych od kwoty odsetek, za opóźnienie w spełnieniu świadczenia, naliczonych na dzień wniesienia pozwu – 3 032,30 zł. Od tej bowiem kwoty, zgodnie z art. 359 § 2 k.c., należą się jedynie odsetki ustawowe, naliczane od dnia wniesienia pozwu.

Dlatego też orzeczono jak w punktach I, II i III uzasadnianego wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, w punkcie IV niniejszego wyroku, zapadło na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. stanowiącego, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi, na jego żądanie, koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W przedmiotowej sprawie na koszty to złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 1 397,00 zł (art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – t.j. Dz.U. z 2014 r. Poz. 1025 z późn. zm.), wynagrodzenie radcy prawnego (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu –t.j. Dz.U. z 2013 r. Poz. 490 z późn. zm.) oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Orzeczenie w zakresie punktu V uzasadnianego rozstrzygnięcia znajduje swoje oparcie w treści art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.